

Landskapsnämndens fram-
ställning till Ålands landsting rörande la-
gen angående kolonisationslägenheter, given
ven den 29 maj 1922.

Ifrågavarande lag, vilken upphäver förordningen angående småbruks-
lägenheter av den 28 juni 1918, men i övrigt bygger på enahanda grund
som denna, vars tillkomst är att befrämja den obesuttna befolkningens
jordförvärv, torde väl knappast, enligt Landskapsnämndens åsikt, för
landskapet komma att i praktiken föranleda till någon av dess syfte-
mål påkallade åtgärder, då lägenheterna inom landskapet i regeln äro
små och de fastigheter, vilka för ifrågavarande ändamål närmast komme
i fråga, eller statens jordegendomar, icke kunna härföre ifrågakomma,
såsom avsedda att i sin mån trygga de för landskapets självstyrelse
nödvändiga inkomsterna.

Härtill kommer ytterligare, att lagen, i likhet med ett stort
antal övriga, av riksdagen stiftade lagar, jämväl uti formellt av-
seende är bristfällig. Sålunda stadgas uti § 28 av lagen, att förord-
ningen av den 28 juni 1918 angående småbrukslägenheter upphävts, men
samtidigt hänvisar lagen uti en mängd avseenden till åtgärder, vid-
tagna av kolonisationsnämnd. Då just sistnämnda förordning av 1918
angiver, huru kolonisationsnämnderna skola tillsättas och deras sam-
mansättning, hade nödvändigtvis ett stadgande bort uti ifrågavarande
lag intagas därom, att vad i sagda förordning om tillsättande av ko-

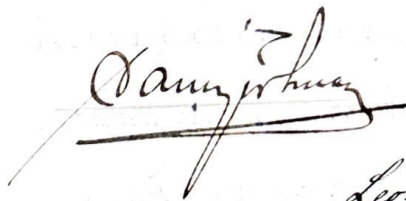
lonisationsnämnder säges, fortsättningsvis skall äga tillämpning, eller också motsvarande stadganden uti lagen införts.

Då emellertid meranämnda förordning, såsom tillkommen före den 6 maj 1920, inom landskapet gäller såsom lag, men särskilda stadganden uti nu ifrågavarande ^{nya} lag kunna vara av den natur, att de antingen förändrat ordningen för hithörande ärendens handläggning inom respektive styrelseverk, eller i andra avseenden månända kunna försvåra tillämpningen av förordningen av den 28 juni 1918, skulle Landskapsnämnden för sin del föreslå

att Landstinget ville antaga ifrågavarande lag att gälla inom landskapet, dock salunda, att de befogenheter och skyldigheter, som enligt lagen ankomma å Kolonisationsstyrelsen, skola, sedan hithörande förvaltningsområde övertagits av landskapet å landskapsnämnden överföras, ävensom att de rättigheter, som enligt denna lag i särskilda fall tillkomma statsverket, skola efter lagens ikraftträdande tillerkännas landskapet.

Mariehamn, den 13 oktober 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

Leonard Nordling